

РЕШЕНИЕ

№ 2618

гр. София, 17.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 02.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9015** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на В. И. С. срещу Заповед № 3-203/06.06.2013 г. на началника на 04 РУП – СДВР, с която на основание чл. 224, ал. 1 от ЗМВР, чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във вр. с чл. 226, ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на ЗМВР (ППЗМВР) му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от 3 (три) месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалноправните разпоредби. Аргументите на жалбоподателя са за нарушение на разпоредбата на чл. 229, ал.1 от ЗМВР- дисциплинарно наказващият орган не го уведомил за образувано дисциплинарно производство срещу него и не е поискал и приел писмените му обяснения. Жалбоподателят посочва, че липсва и надлежно оформен двустранно подписан протокол за изслушването му в хода на дисциплинарното производство от дисциплинарно наказващият орган, съгласно чл. 237, ал. 3 от ППЗМВР. Това обуславяло нарушено право на защита, поради отнетата му възможност да даде обяснения преди налагане на дисциплинарното наказание, което определя като абсолютно основание за отмяната на заповедта, без да е необходимо разглеждането ѝ по същество. Позовава се и на нарушение на императивните правни норми при издаването на административния акт. Съгласно чл.

59, ал. 2, т. 4 от АПК в заповедта на началника на 04 РУП- СДВР следва да се съдържат фактическите и правните основания за издаването ѝ. Оплакванията в жалбата и в хода на съдебното производство, обективирани чрез адв. А. в писмени бележки се изразяват и в това, че заповедта не съдържа задължителни реквизити по чл. 246, ал. 1 от ППЗМВР относно това кои конкретни нормативно разписани правила не са спазени и разпоредбите, които са нарушени, с което на жалбоподателят е нарушено правото на защита, както и не са обсъдени събраните доказателства, въз основа на които наказващия орган е приел, че има извършено нарушение. Процесуалният представител счита, че всички тези нарушения водят до незаконосъобразност на заповедта. В заключение се иска отмяната ѝ. Претендират се разноси.

Ответникът – началникът на 04 РУП – СДВР не изпраща представител и не взима отношение по спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят В. И. С. е държавен служител, категория „Е”, III степен и същият към момента на издаване на оспорената заповед е заемал длъжността „полицай” в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция” при 04 РУП – СДВР.

С докладна записка рег. № 24527/03.04.2013 г. от главен инспектор П. И. М. - оперативен дежурен в ОДЧ при 04 РУП – СДВР (л. 45 по делото) уведомява началника на 04 РУП – СДВР, че е намерено полиетиленово пликче с прахообразно вещество в служебен автомобил Опел А. с ДК№ 67 44 ММ във връзка със задържани лица в 04 РУП – СДВР. За изясняване на случая със заповед рег. № 3 – 116 от 04.04.2013 г. на началника на 04 РУП – СДВР (л. 42) е назначена Комисия за извършване на проверка по изясняване на получени данни за извършено дисциплинарно нарушение.

От приложената справка № 34011 от 13.05.2013 г. (л. 31-41) на Началник сектор „ОП” при 04 РУП – СДВР се установява, че на 02.04.2013 г. около 10.30 часа полицейски патрул № 102/4 в състав С. В. С. и полицай В. И. С. подават в ефира на ОДЧ при 04 РУП – СДВР четири лица за проверка. След извършване на справка от ОДЧ е установено, че същите не са известни на МВР, след което по установения ред чрез ефира е даден отговор на автопатрула. Служителите от ПП 102/4 докладват отново в ОДЧ - 04 РУП – СДВР, че в едно от лицата К. С. Г. ЕГН [ЕГН] при извършване на полицейската проверка е открито полиетиленово пликче с остатъци от зелена тревиста маса, но към момента не могат да извършат обстойна проверка на лицата, тъй като има и лица от женски пол. Главен инспектор М. – оперативен дежурен в ОДЧ при 04 Р. - СДВР разпорежда на автопатрула да обезопасят лицата и насочва Р 61 контрола в състав инспектор Н. К. и главен полицай К. П. за оказване на съдействие за транспортиране на лицата. Лицата са транспортирани до сградата на 04 РУП - СДВР със служебен автомобил Опел А. с ДК [рег.номер на МПС] . След транспортирането им полицай С. С. докладва на дежурния оперативен полицейски инспектор, че между облегалката и седалката в задния отсек на служебният автомобил е намерено полиетиленово пликче с прахообразно вещество. Същото е предадено от полицай В. С. с протокол за доброволно предаване на разследващ полицай К. И..

В хода на проверката след отправени покани за даване на писмени обяснения, са събрани писмени сведения от гл. инспектор П. И. М., инспектор Н. Т. К., полицаи С. В. С., полицаи В. И. С., гл. полицаи К. Д. П. като назначената комисия е изслушала и многоканален цифров магнетофон – централна станция, от която е снет запис относно извършената проверка от автопатрула.

Към материалите е приобщена извършена справка в група „Човешки ресурси“ при 04 РУП – СДВР, при която Комисията е установила, че полицаи В. И. С. до този момент няма наложени дисциплинарни наказания и награди.

Със справка № 34011 от 13.05.2013 г. на председателя на Комисията са запознати служителите, като законоустановения срок е постъпило възражение рег. № 34661/13.05.2013 г. от В. И. С. (л.29) срещу констатациите, съдържащи се в справката, което комисията е приела за неоснователно.

Приложено е становище рег. № 40719 от 03.06.2013г., изготвено от председателя на Комисията, до началник на 04 РУП – СДВР с предложение на полицаи В. И. С. да се наложи дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца, за извършено дисциплинарно нарушение изразяващо се в нарушаване на служебните задължения, небрежност в служебната дейност - чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР. Жалбоподателя е запознат с изготвеното становище лично срещу подпис на 06.06.2013 г.

Дисциплинарното производство е приключило с издаването на оспорената заповед № 3-203/06.06.2013 г. на началника на 04 РУП – СДВР, с която на В. И. С. – „полицаи“ в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ при 04 РУП – СДВР е наложено дисциплинарно наказание – „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца, считано от връчване на заповедта.

В хода на съдебното производство е изслушан като свидетел Р. К. Х. – патрулен полицаи в 04 РУП при СДВР, който е бил нощна смяна на пост № 3 – охрана на 04 РУП на служебния паркинг, когато са доведени четирите лица за проверка. В показанията си пред съда лицето заявява, че по станцията е чул, че водят четири непълнолетни лица – две момчета и две момичета в РУ. Обяснява, че в служебния автомобил са били общо шест лица, четирите непълнолетни и колегите му С. и П.. След като е спрял пред РУ, В. С. отваря задната врата, К. П. – другата врата и четирите лица тръгват към РУ. Свидетелят съдействал да отвори вратата към чакалнята като четирите лица влизат вътре. Обяснява, че в същото време К. П. е бил вдигнал задната седалка на автомобила, когато е извикал В. С., който тъкмо стигнал до стълбите с лицата, които е водил и които е поел свидетеля. След като вкарал лицата в чакалнята свидетеля останал пред вратата и видял, че В. С. как се навежда и взема нещо под седалката, някакво пликче. В същото време той се обърнал и го да на неговия колега С. С., който го взел и попитал „какво е това“. Обяснява също, че пред РУ не е много осветено поради това влезнали вътре и отворили пликчето във фойейто пак попитал „какво е това“, едно от задържаните момичета се обърнало и казало „тия амфети не са мои“, той пак попитал „какво, какво?“, а момичето пак отвърнало – „не са мои“, при което С. С. отишъл към дежурната на РУ.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Видно от данните по делото заповедта е връчена на служителя на 06.06.2013г., а жалбата до съда е подадена с вх. № 16564 от 17.06.2013 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

При преценка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК съдът извършва преценка дали административния акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила и материалноправните разпоредби, в установената от закона писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е законосъобразността на заповед рег. № 3-203/06.06.2013 г. на началника на 04 РУП – СДВР, с която на основание чл. 224, ал. 1 от ЗМВР, чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във вр. с чл. 226, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание – „писмено предупреждение” за срок от 3 (три) месеца, считано от връчване на заповедта.

Оспорената заповед е издадена от орган, разполагащ с материална компетентност. Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Към датата на издаване на заповедта жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение – „полицай” в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция” при 04 РУП – СДВР. Оспорената заповед е издадена от компетентен по смисъла на чл. 228, т. 5 от ЗМВР орган - това е началник на 04 РУП – СДВР. Следователно, заповедта е издадена от материалнокомпетентен орган.

Съдът намира за неоснователно твърдението на жалбоподателя за неспазен срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно посочената норма дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. По аргумент от чл. 223, ал. 1 от ППЗМВР датата на откриване на нарушението следва да се счита датата, на която дисциплинарно наказващият орган е получил необходимите данни за извършителя и за дисциплинарното нарушение. В случая справка рег. № 34011 от 13.05.2013 г. на председателя на Комисията обективира наличието на данни за предприемане на действия за реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо служителя полицай В. С. от 04 РУП – СДВР, като тази справка е адресирана до началника на 04 РУП – СДВР, който е запознат с нея след 13.05.2013 г. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена на 06.06.2013г., което означава, че двумесечният срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР е спазен.

Неоснователно е и наведеното оплакване за нарушение на чл.229, ал.1 от ЗМВР, тъй като се установява дадени до наказващия орган обяснения на жалбоподателя именно по случая, върху които е поставена негова резолюция, поради което следва, че ги е приел.

По отношение на възражението за липса на мотиви в заповедта съдът се позовава на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС. Задължителното тълкуване относно мотивирането на административните актове в посочения тълкувателен акт съдът намира за запазило правното си значение и при действието на АПК и съответно приложимо в случая. Съгласно същото, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган, в съобщението до страните, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Тъй като в случая обжалваната заповед препраща към справка рег. № 34011/13.05.2013 г. и становище рег. № 40719/03.06.2013 г., същите са част от административната преписка и предхождат спорната заповед, с тях е запознат

жалбоподателя, съдът намира, че изложеното в посочената справка съставлява мотиви на оспорената заповед – фактически и правни основания за издаването ѝ. В този смисъл възражението за липса на този съществен реквизит на спорния административен акт е неоснователно.

При преценка на основаниято по чл. 146, т. 4 от АПК съдът констатира, че административният орган е издал обжалваната заповед в противоречие с материалноправните разпоредби за търсене на дисциплинарна отговорност. Съображенията на съда са, че не се установи дисциплинарно укоримо поведение на жалбоподателя - такова което да осъществява състав на вменяваното му дисциплинарно нарушение. От една страна във връзка със задържането на четирите лица не се установяват никакви съществени нарушения на процедурата и практиката на полицейските органи в тези случаи. Съответно и по отношение на действията, извършвани от жалбоподателя и колегите му, изпълняващи задълженията си. Същевременно жалбоподателят в момента на предприемането на действията по вземането на пликчето от гл. полицай К. П. и предаването му на полицай С. С. не може да се приеме конкретно, че именно той с това си действие нарушава разпоредбата на чл. 109, ал. 2, т. 17 от Инструкция Из – 2295/08.12.2006 г. за патрулно-постовата дейност на МВР(служителите определени за изпълнение на П. в наряд трябва да уведомяват ОДЧ при констатиране на данни за извършено престъпление, при получен сигнал за извършено или извършващо се престъпление, като установят самоличността на подалия информацията, предприемат действия за запазване на местопроезшествието, установяване на свидетели и задържане на извършителите). Още повече, че не се установява В. С. самоволно да е предприел това действие, тъй като и съгласно негово възражение, както и предвид обясненията на полицаи Ст.С. и К. П., също и свидетелските показания на ст.полицай Х., това действие той е извършил след като гл.полицай К. П. е забелязал изхвърленото пликче в автомобила, извикал го и му е казал да го вземе. С. е извършил това което му е казал П., тъй като гл. полицай К. П. е по-висшестоящ от него и е изпълнил указанията му.

Тоест от установената по делото фактическа обстановка не може да се направи категоричен и безспорен извод, че полицай В. С. е имал такова конкретно поведение във връзка с изпълнение на службата си, което може да се определи като дисциплинарно нарушение, в това число посоченото от дисциплинарно наказващия орган „небрежност в служебната дейност”. И че той със своето конкретно действие е нарушил цитираната в заповедта разпоредба на съответната инструкция.

Не на последно място следва да се отбележи, че няма данни да е спазено изискването на чл. 229, ал. 2 от ЗМВР при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание на жалбоподателя да са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна и оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер общо на 370 лв., от които 10 (десет) лева, представляващи внесена държавна такса за образуване на делото и адвокатски хонорар в размер на 360 (триста и шестдесет) лева съгласно приложен договор за правна защита.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл.143, ал.1 от АПК,

Административен съд София град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на В. И. С. Заповед рег. № 3-203/06.06.2013г. на началника на 04 РУП – СДВР, с която на основание чл. 224, ал. 1 от ЗМВР, чл. 226, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във вр. с чл. 226, ал. 1, т. 3 от Правилника за прилагане на ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение” за срок от 3 (три) месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. И. С. с ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 370 лв. (триста и седемдесет лева).

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)